

Un întuneric total

Răzvan Poșchin

oameni turbați aleargă în neștire
cu ochii sinuciși în noaptea asta moartă
iar luna neputincioasă s-a sinucis și ea
de anxietățile oamenilor ce nu pot fi limpezite
în ceara clocotită a nopții s-a stins fiecare stea
a rămas doar un cer ce-n plânsul fiecărui om
își așterne durerea
a rămas un vânt profetic venind haotic
din toate părțile
făcându-ne să ne simțim stingheri între noi
un vânt apocaliptic ce ne va aduce explozii
la suprafețe de pământ locuite de țărani fericiți
dar nu! e vântul plămăditor ce din țărâna lui
ies disperări ce-au hibernat în hăurile minților noastre
iar noi vom muri cu toții, nimic nu va mai trăi
totul va fi orb, iar orbul va fi mort
nu ne va rămâne altceva decât să ne sinucidem în disperările noastre
în ploaia asta profetică ce-anunță topirea absolută a materiei
ne vom prăbuși noi, noi păgânii mercantili
iar la sfârșit nu va rămâne decât un întuneric total
ce se plimbă peste cadavrele noastre fantomatic